

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9T/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010139
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5814010139.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Vandy Mikulášovej a členov senátu Mgr. Vlasty Jančekovej a Mgr. Klementíny Šaradinovej, v trestnej veci proti obžalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.06.2023 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. nar. XX.XX.XXXX v Trstenej, bytom C., D., E. F. XXX, slobodný, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

sa uznáva za vinného, že

že dňa 13.12.2006 okolo 21:30 hod. prišiel s D. G. za H. I., nar. XX.XX.XXXX na osobnom motorovom vozidle bielej farby typu Pick up nezisteného evidenčného čísla, s jej súhlasom ju odviezli do rodinného domu č. XXX/XX J. K. G. L. J., dobrovoľne požila nimi ponúknutý alkohol, následne po odchode D. G. z obývacej izby vošiel do obývacej izby A. B., pričom H. I. ležala na gauči z dôvodu nevládnosti a následne obv. A. B. si vyzliekol rifle aj slippy, penis si dráždil rukou, až kým ho nemal stoporený a potom si na ňu ľahol a vnikol ním do jej pošvy a začal robiť kopulačné pohyby a následne došlo k jeho vyvrcholeniu,

t e d a

násilím donútil ženu k súloži,

t ý m s p á c h a l

zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladá tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 zo dňa 24.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podala dňa 05.12.2007 na A. B. a D. G. obžalobu pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Uznesením zo dňa 18.03.2014 bola trestná vec obžalovaného A. B. vylúčená zo spoločného konania.

Obžalovaný nechcel na hlavnom pojednávaní uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Vo svojom výsluchu uviedol, že toho dňa bol s D. G. v jeho dome, kde videl H. I. po prvýkrát. Šli pre ňu do M. a dovezli ju do G. domu najmä z dôvodu, že chceli, aby išla na druhý deň zobrať telefóny. Nie je pravdou, že by medzi nimi došlo k pohlavnému styku. V dome sa zdržali asi hodinu. Sedeli v obývačke a občas šli fajčiť do kotolne. Počas tej hodiny H. vypila asi deci vína a dva poldecáky. Nemal z nej pocit, že by bola opitá. Normálne rozprávala aj chodila. V dome bola aj sestra D. G.. Bola v kuchyni, ktorá sa nachádza hneď vedľa izby, v ktorej boli. Keď chceli H. odviezť do M., tak to odmietla s odôvodnením, že chce zostať v J. a že má kamaráta taxikára. Preto ju vyložili na autobusovej stanici a potom odišli.

Vyjadril sa, že podľa neho na nich podala trestné oznámenie z dôvodu tých telefonov, ktoré na seba zobrala. Taktiež uviedol, že mu potom telefonovala jej mama, ktorá chcela od nich peniaze, a preto si myslí, že aj z tohto dôvodu bolo na nich podané to trestné oznámenie, hoci je divné, že ho podala až štvrt' roka potom. Taktiež bola s nimi aj na druhý deň, a v prípade, ak by ju boli aj s G. znásilnili, tak nevie, či by bola schopná s nimi niekde ísť.

K náhrade škody sa vyjadril, že je to škoda, ktorá vznikla kúpou tých telefonov.

Uviedol, že o H. I. rozprával D. G. s tým, že mu vraj neustále vyvoláva. On sa jej predstavil ako N. D., nakoľko mal v tom čase priateľku. Do domu ju zobrali preto, lebo D. povedal, že sa nasmejú a jeho rodičia boli mimo Slovenska. Do baru ju nechceli zobrať, pretože bola čudná.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa poškodená H. I., ktorá sa vyjadrila, že toho dňa prišli obžalovaní pre ňu na Pick-upe. Jeden sa predstavil ako D. G. a druhý ako N. D. z C.. Šli do rodinného domu a N. šiel na nákup na pumpu, odkiaľ sa vrátil za polhodinu. Keď sa vrátil, tak pila alkohol. D. jej vravel, že ho má vypiť na ex. Uviedla, že pod vplyvom alkoholu nevládala. Keď šiel N. fajčiť, tak sa dala do polohy ležmo a to tak, že jednu nohu mala na zemi a druhú mala na gauči. V tom čase nemala na sebe ani rifle a ani nohavičky. Dala si ich dolu vtedy, keď dopila alkohol, postavila sa a D. jej povedal, aby si dala dolu rifle. Poslúchla ho a dala si dolu aj nohavičky. Potom do nej vošiel. Keď skončil D., tak sa vrátil N. a urobil to isté. Nebránila sa z dôvodu, že nevládala. Hovorila im, že to nechce. Ďalej sa vyjadrila, že odišla z domu po odchode D..

Z výsluchu H. I. staršej vyplynulo, že o tom, že jej dcéra bola znásilnená sa dozvedela od policajtov na výsluchu. Okrem toho, že ju zneužili pohlavne, tak následne využili jej bezbrannosť a zobrali na jej meno telefóny. Uviedla, že v deň, keď jej dcéru znásilnili prišla domov opitá. Vyjadrila sa, že ohľadom mobilných telefonov podával trestné oznámenie ona, nakoľko jej to poradili. B. a G. povedala, že nech prídu ohľadom tých telefonov, lebo v opačnom prípade to dá na súd. Ohľadom tých telefonov im volala ešte predtým, ako sa dozvedela o znásilnení svojej dcéry. Pri výsluchu sa jej policajt pýtal, či vie, že obžalovaní mali s jej dcérou pohlavný styk.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj znalkyňa PhDr. Oľga Filková, ktorá sa vyjadrila, že zotráva na záveroch znaleckého posudku. U poškodenej sa jedná o fyzicky vyspelú dievčinu, pri ktorej na prvý pohľad nie je možné zistiť znížený intelekt. Tento znížený intelekt sa u nej prejavil už v predškolskom veku, nakoľko navštevovala špeciálnu školu. Ľudia s takýmto intelektom sú schopní naučiť sa len základné úkony a to základy čítania, písania. Nevládajú násobilku, prechod cez desiatku, nedokážu počítať do sto. Mechanicky to dokážu, no prakticky to využiť nevedia. Nedokážu rozoznať sociálnu situáciu. Poškodenej lichoťil záujem dvoch mladých mužov a ona bola ochotná v dôsledku svojho zníženého intelektu splniť ich požiadavky a nároky. Napriek tomu čo sa jej stalo bola ochotná v priebehu

ďalších dní ísť s nimi a poskytnúť svoje údaje na kúpu telefónov. V dôsledku nerozvinutej motivačnej stránky osobnosti v obmedzenej miere je schopná rozhodovať sa sama.

V otázke sexuálneho života je treba rozhodnúť, kedy súhlasí a kedy nesúhlasí so sexuálnym stykom. Deficit nedostatočných vôľových vlastností nie je na prvý pohľad vidieť. Je ho možné spozorovať až v prípade jej rozhovoru s inými osobami. Pamäťové schopnosti sú u týchto osôb znížené. Nie sú schopné časovo zaradiť prežité udalosti. V tejto konkrétnej udalosti vzhľadom k tomu, že sa jednalo o citovo významnú udalosť pre poškodenú, je schopná túto reprodukovať. V jej prípade nie je tendencia presadzovať svoju osobu v lepšom svetle, preto prežité udalosti reprodukuje pravdivo. Je ovplyvňovaná prostredím, v ktorom žije a od ktorého je materiálne a citovo závislá. U poškodenej nie je všeobecná tendencia klamať.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to správy ÚPSVaR Námestovo, správy OR PZ Dolný Kubín, úrad justičnej a kriminálnej polície, správy Daňového úradu Námestovo, správy Mestského úradu Námestovo, správy Obvodného úradu Námestovo, správy Mestského úradu Tvrdošín, správy ÚPSVaR Námestovo, detašované pracovisko Tvrdošín, správy Obvodného úradu Námestovo, odbor živnostenského podnikania, správy ÚPSVaR Námestovo, odbor služieb zamestnanosti, správy psychiatrického oddelenia NsP Trstená, správy NsP Trstená, správy psychiatrickej ambulancie Lokca, správy Obvodného úradu Námestovo - odbor všeobecnej vnútornej správy, odpisov z registra trestov, záznamu OR PZ Dolný Kubín, odpoveďou na lustráciu v registri priestupkov, správy OO PZ Námestovo, rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/120/2008, uznesenia Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/36/2015 zo spisu 5T/120/2008, odpisu z registra trestov, správy Mestského úradu Tvrdošín a spisového materiálu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5T/120/2008.

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9T/33/2014 zo dňa 21.02.2017 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Poškodená H. I. bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote podal prokurátor proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/107/2017 zo dňa 05.12.2017 bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

V zmysle intencií Krajského súdu v Žiline súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktoré sa nedostavil obžalovaný, ktorý požiadal o vykonanie pojednávania v neprítomnosti.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi a to s odpisom RT, lustráciou v ZVJS, spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010, najmä rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016 a spisovým materiálom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014, najmä rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 zo dňa 24.11.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017.

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9T/33/2014 zo dňa 01.04.2022 bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladal tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 zo dňa 24.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné. Poškodená bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/63/2022 zo dňa 25.01.2023 bol rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 9T/33/2014 zo dňa 01.04.2022 zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zmysle intencií Krajského súdu v Žiline súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktoré sa nedostavil obžalovaný, ktorý požiadal o vykonanie pojednávania v neprítomnosti.

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, sa dopustí ten, kto násilím, alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu, alebo kto na taký čin využije jej bezbrannosť.

Vykonaným dokazovaním prehodnotiac predchádzajúce úvahy, súd dospel k záveru, že v danom prípade sa obžalovaný dopustil skutku, tak, ako je tento popísaný a právne kvalifikovaný v obžalobe. Aj napriek tomu, že spoluobvinený D. G. bol spod obžaloby právoplatne oslobodený a to za nezmeneného dôkazného stavu, nie je toto možné mechanicky preniesť aj na obžalovaného A. B.. Súd preto opätovne prehodnotil vykonané dôkazy, za ktorý podstatný dôkaz považuje znalecký posudok PhDr. Oľgy Filkovej, ktorá u poškodenej H. I. konštatovala deficit intelektu, ktorý jej bráni zvažovať rozhodnutia nad rámec základných úkonov, ako sú čítanie a písanie. Rozhodovanie v sexuálnom živote vysoko presahuje rámec intelektuálnych možností poškodenej. Táto skutočnosť sa zrejme odzrkadlila aj v otázke rozsahu chápania poškodenej. Uvedená rozumová zaostalosť v kombinácii s požitým alkoholom z hľadiska § 199 Trestného zákona, robí poškodenú osobu bezbrannou. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že stav bezbrannosti môže byť spôsobený aj duševnou poruchou. O zneužitie bezbrannosti teda ide aj vtedy, ak páchatel vie o danom stave poškodenej osoby a zámerne ho využije na uskutočnenie súložie, v dôsledku ktorej poškodená osoba nechápe zmysel páchatelovho konania a nie je schopná posúdiť potrebnosť odporu proti požadovanej súložiu. V danom prípade bezbrannosť poškodenej bola spôsobená jednak jej rozumovou zaostalosťou v kombinácii s požitím alkoholických nápojov, pričom tento stav nielenže cielene vyvolal obžalovaný, ale vzhľadom na to, že poškodenú poznal a o jej hendikepe, ktorý je zjavný už za krátky časový okamih vedel, nemohol ju považovať za osobu schopnú sa za danej situácie rozhodovať v sexuálnej oblasti. Okrem toho ďalším argumentom svedčiacim v neprospech obžalovaného je aj skutočnosť, že poškodenej sa nepredstavil pravým menom, poškodenú si s D. G. vybrali cielene, čo potvrdil aj D. G. vo svojej výpovedi zo dňa 23.08.2007. O cielennom konaní možno hovoriť aj v kontexte s tým, že poškodenú nezobrali na miesto verejnosti prístupné, ale priamo do rodinného domu, kde jej cielene nalievali rôzne druhy alkoholu s úmyslom využiť jej bezbrannosť. V danom prípade vzhľadom na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. Oľgy Filkovej súd nemal dôvod neveriť poškodenej, že k pohlavnému styku s obžalovaným došlo a to aj napriek jej nesúhlasu, ktorý bol oslabený vplyvom vypitého alkoholu, nakoľko samotná znalkyňa sa vyjadrila, že poškodená prežitie udalosti reprodukuje pravdivo a nie je u nej všeobecná tendencia klamať.

Súd preto s poukazom na tieto skutočnosti uznal obžalovaného za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s rozhodovaním o treste považuje súd za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúceho účel trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania

trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj eticky. Ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 43 Trestného zákona k súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Z odpisu z registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaný bol doteraz 27-krát súdom trestaný, pričom z doteraz uložených trestov vo výmere 17 rokov a 5 mesiacov má nevykonaných 6 rokov a 5 mesiacov a to na základe rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/ 98/2014 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010.

Vzhľadom na to, že u obžalovaného prichádzalo uloženie ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, pričom výmera doteraz nevykonaných trestov je 6 rokov a 5 mesiacov, čo je trest, ktorý by obžalovanému reálne hrozil, súd v danom prípade použil ustanovenie § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko pokladá tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 zo dňa 24.11.2016 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočné.

Vzhľadom na to, že dokazovanie ohľadom náhrady škody by presiahlo rámec trestného konania, súd odkázal poškodenú s jej nárokom na civilný proces, kde bude mať väčší dôkazný priestor na preukázanie svojho nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.